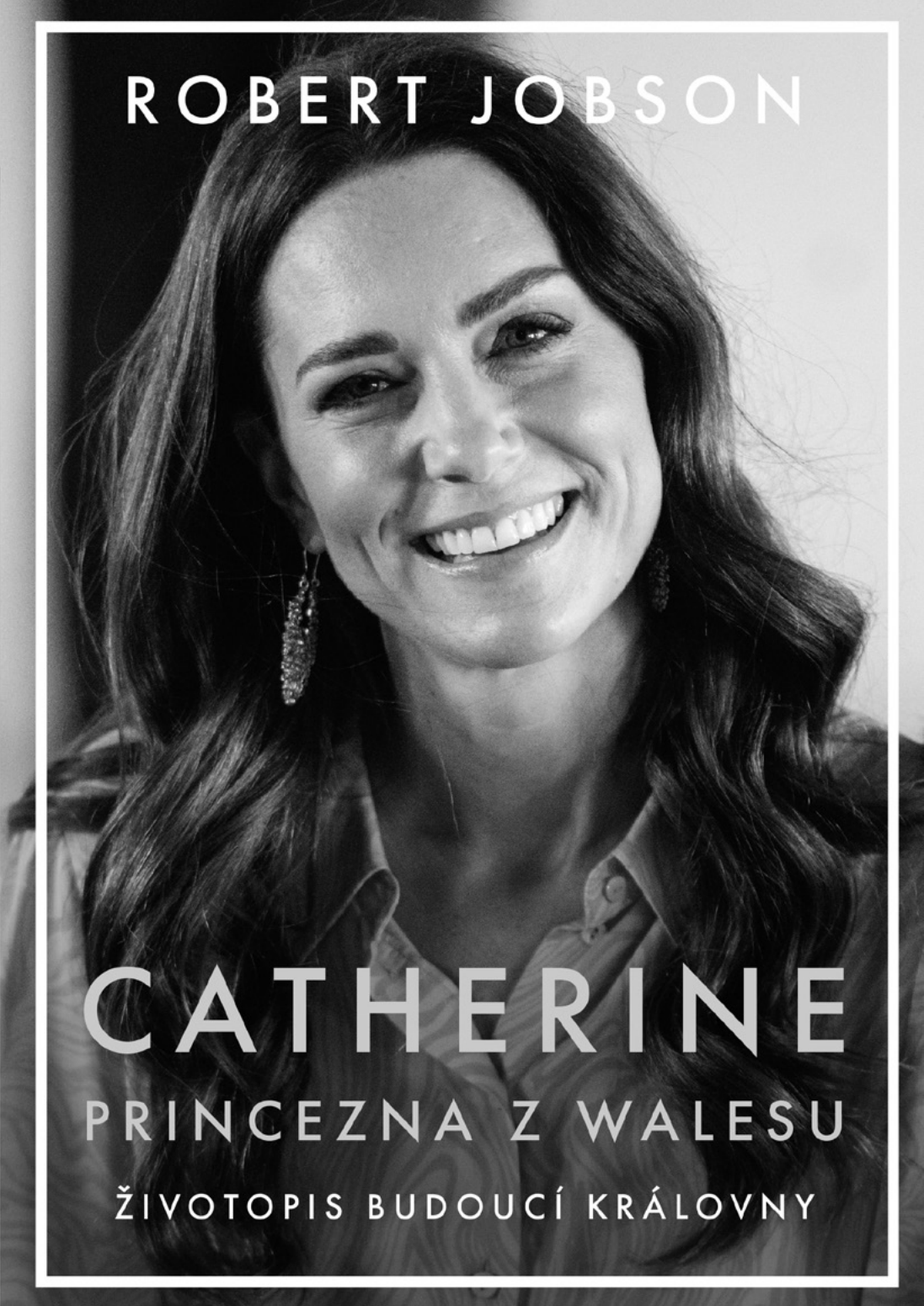

A black and white portrait of Catherine, Princess of Wales, smiling warmly. She has long, dark, wavy hair and is wearing a light-colored, button-down shirt. The background is a soft, out-of-focus grey. The entire image is framed by a thin white border.

ROBERT JOBSON

CATHERINE

PRINCEZNA Z WALESU

ŽIVOTOPIS BUDOUCÍ KRÁLOVNY

Catherine: princezna z Walesu

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.xyz.cz
www.albatrosmedia.cz

xyz

Robert Jobson
Catherine: princezna z Walesu – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2024

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

xyz

Narodilo se roku 2024 a záhy získalo zástupy fanoušků.
Ve světě cirkulární ekonomiky je zkrátka celebritou.
Poznejte ho i vy na **www.restorio.cz**.

Albatros Media podporuje udržitelný rozvoj, který vrací použitým věcem smysl. On-line antikvariát Restorio vaše knihy odkoupí a zaplatí vám ihned – nečekáte, až se prodají. Získané peníze si můžete nechat, nebo si vyberete charitu, kterou jimi podpoříte. V tom případě navýší Restorio částku o 20 %.

Robert Jobson © 2024

Originally published in the English language in the UK by John Blake Publishing, an imprint of Bonnier Books UK Limited, London.

Jacket design by Jake Cook

Author photograph © Robert Jobson

Jacket photographs © Getty Images

Translation © Alena Gentile, 2024

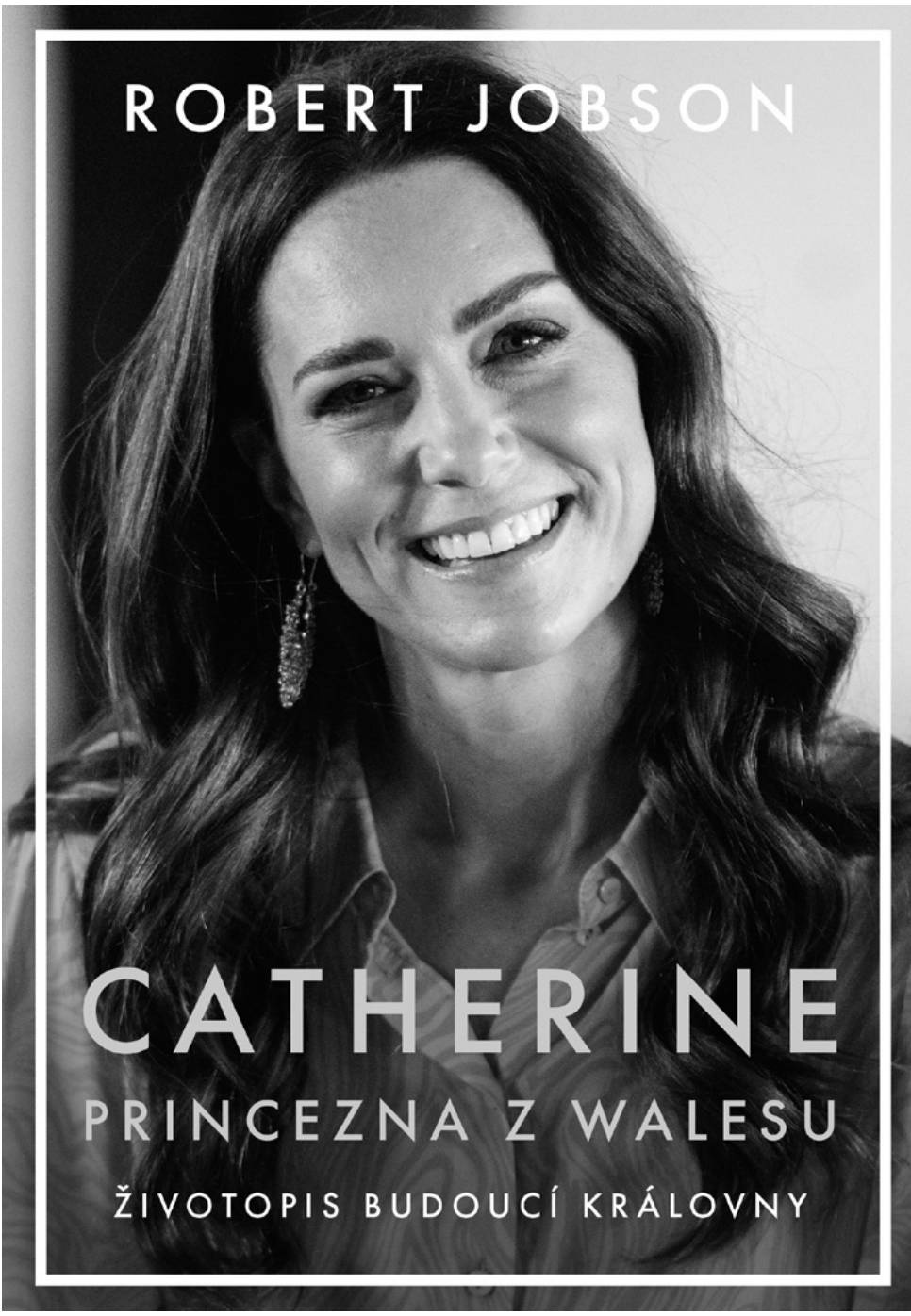
© Nakladatelství XYZ, 2024

ISBN tištěné verze 978-80-7683-684-6

ISBN e-knihy 978-80-7683-689-1 (1. zveřejnění, 2024) (ePDF)

ISBN e-knihy 978-80-7683-693-8 (1. zveřejnění, 2024) (ePUB)

ISBN e-knihy 978-80-7683-694-5 (1. zveřejnění, 2024) (MOBI)

A black and white portrait of Catherine, Princess of Wales, smiling warmly. She has long, dark, wavy hair and is wearing a light-colored, button-down shirt. The portrait is framed by a white border.

ROBERT JOBSON

CATHERINE

PRINCEZNA Z WALESU

ŽIVOTOPIS BUDOUCÍ KRÁLOVNY

Předmluva

*Pro všechny, kdo se s touto nemocí potýkáte,
ať už v jakékoli formě,
neztrácejte víru ani naději. Nejste na to sami.*
CATHERINE, PRINCEZNA Z WALESU

Čtvrtek 22. března 2024, 18:00 hodin.

Zprávy BBC News at Six, Sophie Raworthová

„Princezna z Walesu právě oznámila, že podstupuje léčbu rakoviny. Přinášíme vám nyní její velmi osobní vzkaz, který byl právě zveřejněn a v němž vysvětluje, co se v posledních týdnech událo.“

*Ráda bych využila této příležitosti, abych vám osobně poděkovala za všechny nádherné vzkazy podpory a za vaše pochope-
ní, zatímco jsem se zotavovala z operace. Pro celou naši rodinu
to bylo neuvěřitelně těžkých pár měsíců, ale měla jsem fantas-
tický lékařský tým, který se o mě skvěle staral, za což jsem velmi
vděčná.*

*V lednu jsem v Londýně podstoupila rozsáhlou operaci bři-
cha a v té době se mělo za to, že mé onemocnění není zhoubné.*

Operace byla úspěšná. Testy po operaci však přítomnost rakoviny prokázaly. Můj lékařský tým mi proto doporučil, abych podstoupila kúru preventivní chemoterapie, a nyní jsem v počátečních fázích této léčby.

Byl to samozřejmě obrovský šok a s Williamem jsme udělali vše pro to, abychom se s tím v zájmu naší rodiny vyrovnali v soukromí. Jak si jistě dokážete představit, potřebovali jsme na to nějaký čas. Abych mohla léčbu podstoupit, musela jsem se nejprve zotavit z vážné operace. Nejdůležitější také bylo vysvětlit vše Georgovi, Charlotte a Louisovi způsobem, který je pro ně vhodný, a ujistit je, že budu v pořádku. Já se nyní cítím dobře a každým dnem jsem silnější díky tomu, že se soustředím na věci, které mi pomohou uzdravit se na mysl, na těle i na duchu.

Skutečnost, že je po mém boku William, je pro mne velkým zdrojem útěchy a také klidu, stejně jako láska, podpora a laskavost, které mi mnozí z vás projevují. Moc to pro nás oba znamená. Doufáme, že pochopíte, že jako rodina nyní potřebujeme nějaký čas, prostor a soukromí, než dokončím svou léčbu. Moje práce mi vždy přinášela hluboký pocit radosti a těším se, až se k ní budu moci vrátit. Nyní se ale musím soustředit na úplné uzdravení.

V této době také myslím na všechny, jejichž životy ovlivnila rakovina. Pro všechny, kdo se s touto nemocí potýkáte, ať už v jakékoli formě, neztrácejte víru ani naději. Nejste na to sami.

Po týdnech spekulací se tak šokovaný národ dozvěděl, že se Catherine, princezna z Walesu, léčí s rakovinou. Budoucí královna se ve

Předmluva

svém televizním projevu tvářila odhodlaně, což svědčí o odvaze, s níž se dokáže postavit tváří v tvář svému strachu. Celý svět sledoval projev, v němž princezna vyjadřuje starost o svou rodinu. Někteří se na něj dívali na displejích svých telefonů nebo na televizních obrazovkách, jiní se shromáždili u Kanadské brány Buckinghamského paláce, kam se sjely i televizní štáby, aby o mimořádné události informovaly v přímém přenosu. Na videu, které natočil kameraman BBC o dva dny dříve ve Windsoru, sedí Catherine sama na lavičce pod rozkvetlými stromy, obklopená narcisy. V černobílém svetrku a s minimálním make-upem sděluje, že právě zahájila „preventivní léčbu chemoterapií“.

Na druhý den se objevují ve všech britských novinách zprávy o princeznučině odvaze a kruté lhostejnosti osudu, jež nám všem připomíná, že i za korunou a šlechtickými tituly se ukrývá lidská zranitelnost. *The Times* přináší úvodník s názvem „Catherininina odvaha“, v němž se píše, že „princezna z Walesu si zaslouží soucit a dostatek soukromí, aby se mohla z nemoci zotavit“.

Článek dále pokračuje: „Zpráva, kterou princezna v krátkém videu sděluje klidným hlasem veřejnosti, je káravým připomenutím skutečnosti, že rakovina si nevybírá a může postihnout kohokoli bez ohledu na věk, postavení či okolnosti. Poté, co jen před měsícem oznámil svou vlastní diagnózu rakoviny král Karel, by nyní nikdo neměl odepírat královské rodině právo na soukromí a dostatek ohleduplnosti, na něž mají v tomto náročném období o to větší nárok.“

Deník *The Sun* se ve svém úvodníku vyjádřil podobnými slovy: „Soucítíme s Kate, stejně jako s Williamem, Georgem, Charlotte, Louisem a zbývajícími členy její rodiny.“

Po veřejném oznámení přícházel nespočet zpráv na podporu princezny. Mezi prvními reagoval britský premiér Rishi Sunak: „Princezně z Walesu se dostane lásky a podpory celé země, zatímco se bude nadále zotavovat,“ nechal se slyšet a pokračoval: „Svým dnešním prohlášením prokázala obrovskou odvahu.“ Sir Keir Starmer, předseda Labouristické strany, prohlásil: „Diagnóza rakoviny je za každých okolností šokující. Dokážu si však představit, kolik stresu navíc přinášejí všechny ty hrůzostrašné spekulace, jichž jsme byli v posledních týdnech svědky.“ Se srdečným prohlášením přišel i prezident Joe Biden: „Princezno Kate, společně s Jill se připojujeme k milionům lidí na celém světě a modlíme se za Vaše úplné uzdravení.“ Jeho manželka, doktorka Jill Bidenová, na twitteru jednoduše napsala: „Jste statečná a my Vás milujeme. Jill.“

Rozruch ve společnosti způsobený tím, že se Catherine stáhla z veřejného života, jen potvrdil, jak zásadní je její role v královské rodině. Zpráva o hospitalizaci přitáhla pozornost celého světa a vyjádření, že se ke královským povinnostem plánuje vrátit až po Velikonocích, vyvolalo rychle se šířící dohady ohledně princezny na zdraví a stability jejího manželství. Palác se na veřejnost obrátil s žádostí o zachování soukromí, což ve víru všech spekulací pouze zdůraznilo, jak silně jsou lidé Catherine fascinováni a jak jsou znepokojeni. Stažení fotografie zveřejněné u příležitosti Dne matek kvůli podezření, že s ní bylo manipulováno, a následná omluva ze strany Catherine rozvíjející se drama ještě podnítily.

Celé to ještě zhoršila zpráva, že došlo k pokusu o odcizení jejich zdravotních záznamů z londýnské kliniky. Vše kulminovalo Catherine odvážným prohlášením před kamerou, kde svým důstoj-

Předmluva

ným projevem odhalila pravdu a zamezila tak šíření dalších fám. Zdálo se, jako by se sociální síť a některé segmenty mainstreamových médií snažily svým běsněním zahnat princeznu do úzkých. Odvysílání jejího videa však mělo hluboký dopad a všichni ti, kdo její stav zpočátku zlehčovali, rychle přispěchali s omluvou. Stephen Colbert, moderátor pořadu televize CBS *The Late Show with Stephen Colbert*, vyjádřil lítost nad svými komentáři, ve kterých si z princezny a kolujících fám utahoval. Colbert se ve svém pořadu zamyslel nad podstatou své práce a uznal, že mezi humorem a ohleduplností vůči ostatním lidem existuje pouze tenká hranice.

Catherinina zranitelnost vyvolala v mnohých soucit a tato kolektivní síla sjednotila národ i občany jiných zemí v naději a solidaritě s ní, Williamem a jejich rodinou.

Úvod

Když byla Kate Middletonová ještě dítě, bylo považováno za velmi nepravděpodobné, že by se kdy mohla stát princeznou. Takové postavení bylo vyhrazeno pro zahraniční královské rodiny nebo dcery šlechticů, aristokratky, jako byla lady Diana SpencEROVÁ, jež se provdala za prince Charlese pět měsíců předtím, než se Catherine narodila.

Způsob, jakým je monarchie vnímána doma i v zahraničí, však prošel v tomto století zásadní proměnou. Královské sňatky, které byly kdysi podle viktoriánského spisovatele Waltera Bagehota „brilantním vydáním univerzální skutečnosti a jako takové poutaly lidstvo“, se již neomezují na svazky lidí z určité společenské třídy.

V květnu 2004 se v katedrále Panny Marie v centru Kodaně při slavnostním obřadu za účasti desítek královských rodin a vysokých vládních představitelů z celého světa provdala za dánského korunního prince Frederika dívka jménem Mary Donaldsonová, prostá Australanka se skotskými předky. Princ se se studentkou z Tasmánie seznámil během olympijských her v Sydney v roce 2000, když se zastavil v baru Slip Inn, kde pracovala. Jako nová manželka krále

Frederika X. se Mary 14. ledna 2024 stala dánskou královnou poté, co nečekaně abdikovala královna Margrethe II., jež byla tehdy po dvapadesáti letech na trůnu nejdéle vládnoucí žijící panovnicí v Evropě.

V sousedním Norsku byl v srpnu 2001 sňatek korunního prince Haakona, následníka norského trůnu, se ženou neurozeného původu, jež se tak stala korunní princeznou Mette-Marit, poněkud kontroverznější. Královská nevěsta, občanským jménem Mette-Marit Tjessem Høiby, pracovala dříve jako servírka a starala se coby svobodná matka o svého tehdy čtyřletého syna. S princem ji seznámili jejich společní přátelé v roce 1999, zasnoubení oznámili v prosinci 2000. Žili spolu i před svatbou, která se konala o osm měsíců později, a tato skutečnost rovněž vyvolávala nemalé kontroverze. Princezna otevřeně mluvila o tom, že si v minulosti užívala „divokého“ životního stylu, a žádala média, aby jí dala šanci na nový začátek.

Nyní byla řada na Británii. Studentka dějin umění Kate Middletonová se v roce 2001 opět setkala na univerzitě St Andrews se svým budoucím manželem princem Williamem, následníkem britského trůnu, a zamilovala se do něj. Znali se již z doby, kdy oba navštěvovali soukromé střední školy: on Eton, ona Marlborough. „V té době se mezi sebou studenti hodně stýkali a navzájem se znali,“ uvedl zdroj blízký rodině. I oni porušili „tradicí“, když spolu nějaký čas chodili, a dokonce i žili, než byli 29. dubna 2011 oddáni ve Westminsterském opatství.

V průběhu britské a evropské historie byly královské sňatky využívány panovníky i vládami jako užitečný nástroj k zajištění strategických spojení. Často šlo o svazky sjednané z politických důvodů a domluvené v době, kdy byly zúčastněné osoby ještě ne-

zletilé, nebo dokonce jen velmi malé děti. Zásnuby v zastoupení byly běžné na všech evropských dvorech ve středověku i později. Pokud se mezi oběma účastníky zrodila láska, bylo to považováno za neočekávaný bonus, ale rozhodně ne nutnost.

Na pocity jednotlivců se nebraly ohledy a páry se k sobě často vůbec nehodily, což vedlo k velkému trápení těch, kdo v takových svazcích uvízli. Jiní se prostě snažili se situací co nejlépe vyrovnat. To možná vysvětluje, proč mělo tolik vladařů milenky a jejich manželky si užívaly tajných, nezákonných románek. Bylo to do značné míry přijímáno jako součást dohody. Od všech zúčastněných se očekávalo, že budou diskrétní a nenaruší stávající status quo.

Slovem „commoner“ se v britské šlechtické terminologii označuje někdo, kdo není držitelem dědičného titulu nebo nepatří ke šlechtě – v podstatě osoba, která není součástí šlechtického rodu nebo systému „peerage“. Po staletí bylo ve Spojeném království nebo v Evropě považováno za nepřipustné, aby si členové královské rodiny brali prosté lidi. Proto byly podobné sňatky, které se obvykle zrodily z lásky, tak vzácné, a pokud k nim došlo, společnost je odsuzovala. Takové sňatky se nazývaly „morganatické“ a byly spojeny s právně závaznými výhradami, z nichž nejdrastičtější byla ta, že manželé nebo děti z tohoto svazku nemohli ze zákona dědit královskou hodnost, postavení nebo výsady.

Na počátku dvacátého století se však politická a společenská situace začala měnit. První světová válka prakticky ukončila mocenské hrátky královských dohazovačů, jak se praktikovaly v dobách královny Viktorie. Ta si koneckonců užívala svou roli významné evropské vladařky včetně moci, kterou tím pro sebe a pro svou zemi

v poslední třetině devatenáctého století získala. Ke konci své dlouhotrvající vlády měla více než třicet vnoučat a jejich sňatky, z nichž mnohé osobně ovlivnila, dopomohly k upevnění globálního vlivu Británie.

Viktoriina smrt v roce 1901 znamenala konec intrikánské sňatkové diplomacie. Její nástupce Eduard VII. se raději více věnoval diplomatickým dohodám, například podpisu tzv. Srdečné dohody v roce 1904, díky níž sehrál klíčovou roli v ukončení vzájemných neshod mezi Británií a Francií. To se posléze stalo milníkem diplomatického spojení proti německým tlakům v desetiletí předcházejícím první světové válce.

Před vstupem Velké Británie do války 28. července 1914 existovalo v celé Evropě více než dvacet monarchií, v jejichž čele stál král, královna nebo jiný panovník obdobného postavení. Po válce, v níž zahynulo více než devět milionů z šedesáti milionů bojujících vojáků, požadovali lidé vracející se ze zákopů i ti, kteří doma marně očekávali své blízké, radikální politickou změnu.

Monarchie se hroutily jako domino a došlo i k pádu čtyř velkých říší: ruské v roce 1917, německé a rakousko-uherské v roce 1918 a osmanské v roce 1922. Na jejich místě vznikaly nezávislé republiky: Rakousko, Československo, Estonsko, Maďarsko, Lotyšsko, Litva a Turecko. Dělnická třída si přála mít svůj hlas a namísto starých pořádků požadovala zvolení vůdců, kteří by se jí zodpovídali. Pro monarchy, kteří si v nově vznikajících republikách stále ještě drželi své místo na trůně, to znamenalo souhlasit se změnou, jinak riskovali svržení, jako tomu bylo v Rusku v případě cara Mikuláše II.

Počty německých princezen, jež by mohly aspirovat na potenciální královské nevěsty, se neustále snižovaly, stejně jako vrchní práva pozemkových pánů. Vzhledem k tomu, že Británie během posledních čtyř let houževnatě bojovala s potomky Hunů, bylo králi Jiřímu V. důrazně doporučeno, aby se zřekl jména svého královského rodu „Sachsen-Coburg und Gotha“ a změnil ho na rod „Windsor“. Měl také za to, že bude lepší, když si jeho synové budou místo dcer padlých „despotů“ vybírat britské nevěsty.

Lady Alžběta Bowes-Lyonová, aristokratka pocházející ze skotského královského rodu, se tedy zdála být ideální volbou coby manželka krále druhorozeného syna Alberta, jemuž se v rodině přezdívalo Bertie. Alžběta byla vnímána jako silná opora vévody z Yorku a pozdějšího Jiřího VI. a po abdikaci krále v roce 1936 se z neskutečně plachého prince, jenž se zadržoval a koktal, stal zachránce monarchie a maják naděje během druhé světové války.¹

Předci Kate Middletonové pocházeli převážně z anglické dělnické a střední třídy. Najdeme mezi nimi horníky, tesaře a zemědělce, jejichž život byl na hony vzdálený jejímu vlastnímu privilegovanému dětství. V jejím rodokmenu se však objevují i vlivné osobnosti establishmentu, jako například William Petty Fitzmaurice, hrabě ze Shelburne, britský státník, člen strany Whigů. Ten se stal britským premiérem a v roce 1783 úspěšně vyjednal mírovou smlouvu s Georgem Washingtonem, čímž byla ukončena americká válka za nezávislost a kontrola Británie nad americkými koloniemi.

Když se Kate v roce 2011 provdala za prince Williama, byla již kritika královských sňatků mimo aristokratické kruhy dávnou minulostí. Přesto se na ni ale stále pohlíželo jako na „dívku prosté-

Catherine, princezna z Walesu

ho původu“. Princ William byl jmenován královnou Alžbětou II. vévodou z Cambridge a Catherine se stala Její královskou Výsostí, vévodkyní z Cambridge. Když po nástupu na trůn udělil král Karel III. svému synu Williamovi titul prince z Walesu, stala se Catherine 9. září 2022 princeznou z Walesu, od roku 1328 teprve desátou. Zdvohlostní titul udělovaný při sňatku byl obvykle, ale ne vždy, určen pro manželku následníka anglického a později britského trůnu. Nositelka titulu je předurčena k tomu, aby se stala příští královnou manželkou.²

KAPITOLA 1

Šťastné dětství

*Jako děti jsme trávily hodně času venku,
a to je něco, co opravdu miluji.*

CATHERINE V ROZHOVORU S GIOVANNOU FLETCHEROVOU
V JEJÍM PODCASTU ŠŤASTNÁ MÁMA, ŠŤASTNÉ DÍTĚ

Přerod Kate Middletonové ve vévodkyni z Cambridge a nyní v Její královskou Výsost Catherine, princeznu z Walesu, byl v očích všech skutečně pozoruhodný. Kdyby se narodila o padesát let dříve, bylo by něco takového možné jen v pohádkách. Neměla sice skleněný střevíček, který by padl jen na její štíhlou nožku, ale i tak je její příběh v mnoha ohledech příběhem moderní Popelky.

Přestože Catherine nebyla mladým děvčetem týraným zlou macechou ani jí nepomáhala žádná dobrá víla, vzrostla její popularita přímo raketově. Narodila se chladného zimního dne, 9. ledna 1982, v Královské nemocnici Berkshire v Readingu. Její rodiče, Michael a Carole, vyčkali až do léta a své prvorozené dítě Catherine Elizabeth Middletonovu pokřtili 20. června 1982 v St Andrew's Bradford v Berkshire, malebném farním kostele ze čtrnáctého století.³

Toho léta zrovna letěl hit Adama Anta „Goody Two Shoes“ a soundtrack se ozýval z autorádií po celé zemi. Ženy nosily kostýmy s velkými vycpávkami a natupírované vlasy, mezi muži zase frčel účes zvaný „deka“ a oblékali double denim neboli dvojitou dávku džínoviny. Zpravodajské relace opěvovaly první britskou premiérku Margaret Thatcherovou, předsedkyni Konzervativní strany, za nezpochybnitelné vítězství britských vojenských jednotek nad Argentinou ve válce o Falklandy. Inflace dosáhla 9,1 procenta a stoupala i míra nezaměstnanosti, která nyní postihovala již téměř tři miliony lidí.

Na Fleet Street, kde sídlí většina celostátních novin, to všemi těmito bouřlivými zprávami jen vřelo. Přesto však redaktoři očekávali jako posedlí jen jednu jedinou událost: blížící se narození prvního dítěte Charlese a Diany. 21. června 1982 přivítal královský pár na svět svého plavovlasého chlapečka, který při narození vážil 3,2 kg.

Princ a princezna na schodech Lindoova křídla nemocnice St. Mary v Paddingtonu vypadali jako ze šťastného obrázku, ale zdaleka to nebyla pravda. Diana ve skutečnosti trpěla velkými bolestmi. Porod musel být vyvolán, neboť už dále nedokázala snášet tlak novinářů. „Začínalo to být nesnesitelné,“ vyjádřila se později. „Jako by mě všichni každý den sledovali.“⁴ O několik dní později, poté, co informovali královnu, oznámili princ s princeznou, že svého syna pojmenovali William Arthur Philip Louis. Byl druhý v pořadí na trůn a budoucí britský král.

Když si Michael a Carole Middletonovi odváželi domů malou Catherine, nestály před nemocnicí žádné ocelové zábrany ani fo-

tografové, ale její rodina ji očekávala a vítala se stejným nadšením. Bylo to bystré a krásné dítě vychovávané dvěma tvrdě pracujícími rodiči, kteří byli oba zaměstnaní v rozvíjejícím se leteckém průmyslu. Když byly Catherine asi dva roky, její otec Michael se dočkal významného povýšení na vyšší manažerskou pozici jako dispečer u British Airways. Mělo to ale háček: pracovní pozice byla v jordánském Ammánu. S dvouapůlletou pracovní smlouvou v ruce se té výzvě postavili čelem. Po důkladném zvážení celé situace se Michael s Carole rozhodli, že to bude vzrušující zkušenost, a vydali se s celou rodinou vstříc dobrodružství života v cizí zemi.

Byl to odvážný krok, protože Jordánsko v té době zažívalo značné politické nepokoje. Obyvatelé země se bouřili a Ammán se stal centrem masových protestů, zejména na univerzitě Jarmúk, kde studenti masově požadovali změny. Hrozilo, že vzpoura veřejnosti proti chudobě a inflaci destabilizuje vládu krále Husajna. Ačkoli byl Husajn konstitučním monarchou, nikoli absolutním vládcem jako v sousedních zemích, ponechal si významné výkonné a zákonodárné pravomoci, a pokud by k tomu byl dotlačen, ukázal, že se je nebojí použít.⁵

Přestože Michael pobíral na pozici vysokého manažera slušný plat, ke kterému si mohl přičíst ještě příspěvek na přestěhování, žila jeho rodina relativně skrovně. Od května 1984 si pronajali nevelký čtyřpokojový dům za 300 liber měsíčně v elegantní čtvrti Um Uthaina v oblasti Zahran ležící v jihozápadní části Ammánu. Dům byl po jejich odchodu posléze přebudován na dětskou kliniku. Pro Michaelovu rodinu to bylo „velmi šťastné období“, přestože byla jeho práce u British Airways poměrně náročná. Jedny

Vánoce musel dokonce trávit v Jordánsku sám, zatímco se Carole vrátila i s malými dcerami Catherine a Pippou zpět do Spojeného království, aby svátky prožily doma v městečku Bradfield Southend v hrabství Berkshire.⁶

Nicola Nijmehová, od níž si rodina dům pronajímala a která v něm později působila jako dětská lékařka, má na Michaela pouze hezké vzpomínky, především na období, kdy pracoval na letišti v Ammánu. „Nosil téměř neustále bílé šortky a jezdil svou bílou toyotou s logem British Airways,“ vzpomíná. Hana Hashwehová, zástupkyně Britských aerolinií v Jordánsku, jež s Michaelem Middletonem spolupracovala, ho popisuje následovně: „Byl to činorodý a hluboce čestný člověk, vzor morální zásadovosti.“⁷

Tříletá Catherine začala navštěvovat inovativní mateřskou školu a ocitla se tak obklopená pestrou škálou pulzujících kultur. Její spolužáci pocházeli z různých koutů světa, včetně Jordánska, Velké Británie, Japonska, Indie, Indonésie a Ameriky, což jí umožnilo poznat nespočet dalších dětí vyrůstajících v odlišném prostředí a s jinými tradicemi. Přestože jich ve třídě bylo pouze dvanáct, každé ráno se scházela větší skupina studentů, aby se společně učili základům arabštiny, a tak se Catherininu kulturní vzdělávání od útlého dětství ještě více prohloubilo.

Sahera al Nabulsiová, vizionářská učitelka, která školku Assahe-
ra vedla, líčí, jak tyto děti společně vytvořily kruh a zpívaly písničku ‚Incy Wincy Spider‘ jak v angličtině, tak i v arabštině. „Abychom jim ještě pomohli vypilovat arabštinu, recitovali jsme společně verše z Koránu,“ vzpomíná Sahera. „A pak jsme si vyprávěli příběhy o Prorokových společnících, jako byl Omar Bin Chattáb, a zdůraz-

nili tak hodnotu úcty a lásky.“⁸ Školní oslavy náboženských svátků byly pochopitelně pestrým koktejlem kultur. O Vánocích se paní al Nabulsiová převlékla za Santa Clause. Naproti tomu svátek Íd al Fitr, jímž vrcholí ramadán, ožíval zvuky bubínků.

Catherine vždy tvrdila, že zkušenosti, jimiž si dítě projde v raném věku, ho ovlivňují až do dospělosti. Ona sama strávila podstatnou část svého dětství v cizí zemi, v kontaktu s rozmanitými kulturami a s vrstevníky z různých koutů světa a odlišných vyznání. Odborníci potvrzují, že děti, které se v útlém věku setkávají s takovou rozmanitostí, získávají lepší a silnější sociální dovednosti a jsou mnohem vnímavější k těm, kdo mluví jiným jazykem, než jejich rodiče. Mají také mnohem vyšší kulturní povědomí a příznivěji přijímají dnešní globální svět.

Catherine a její sestru vyzvedávala ve školce obvykle jejich matka Carole. Paní al Nabusiová vypráví, že když se tam místo ní občas objevil Michael, tváře obou holčiček se rozzářily radostí a běžely ho nadšeně přivítat.⁹ Mimo prostředí školky si děti mohly užívat dobrodružství na místech, jakými bylo například kulturní centrum Haya, otevřené králem Husajnem v roce 1976, které nabízelo planetárium, kulinářské kurzy a veselé herní zóny. Centrum bylo zřízeno speciálně za účelem rozvíjení dovedností a schopností dětí v oblasti umění a kultury a mělo bezesporu vliv i na dospívající Catherine.

Když se princ William v červnu roku 2018 zúčastnil recepcce v rezidenci britského velvyslance v Jordánsku v Ammánu, setkal se s Raniou Malkiovou, výkonnou ředitelkou jordánského fondu Save the Children. Ta mu řekla, že zná dům, ve kterém Catherine během svého pobytu v Jordánsku bydlela, protože v něm nyní sídlí

dětský lékař, ke kterému chodí se svými dětmi. „To není možné!“ divil se William. „Bude z toho nadšená. Milovala to tady, má na toto místo opravdu krásné vzpomínky. Byla velmi zklamaná, že sem nemohla přijet se mnou.“ Catherine měla vždy k Jordánsku skutečně velice silný vztah a v roce 2020 tam strávila společně se svou rodinou dovolenou.

Middletonovým se v zámoří líbilo a byli odhodláni si tu zkušenost co nejvíce užít. Michael bral rodinu pravidelně na výlety na některá z mnoha starobylých historických míst v zemi. Po oznámení zasnoubení Catherine s Williamem v roce 2010 byla oficiálně zveřejněna roztomilá rodinná fotografie, na níž Middletonovi navštěvují římské ruiny z druhého století v Džeraši.

Když se William vypravil v červnu 2018 na samostatnou návštěvu Jordánska, navštívil tytéž ruiny, kde byla jeho žena jako dítě. Cestou se společně s jordánským korunním princem Husajnem zastavili před stojanem, na němž byla zvětšenina rodinné fotografie Middletonových. William se postavil na místo, kde byla fotka před lety pořízena, a prohlásil: „Musím se sem kvůli tomuto snímku vrátit s celou rodinou.“ Poté ukázal na svého tchána na fotce a řekl: „Michaelovi to v těch žabkách sekne.“

Po několika převážně šťastných letech se Middletonovi vrátili v září 1986 přesně podle plánu do svého domu v hrabství West Berkshire. Krátce nato zapsali Catherine do soukromé přípravné školy St. Andrew v Pangbourne, kterou navštěvovala až do července 1995. Její učitelé ji popisovali jako snaživou žákyni, velmi pracovitou a svědomitou, a to nejen ve studiu, ale i ve sportovních aktivitách, kde vynikala především v atletice a v plavání.

V roce 1987, když bylo Catherine pět let, začala její matka Carole podnikat z domova. Založila si firmu Party Pieces a prodávala čepičky, talíře, balonky a různé jiné dekorace na dětské oslavy. Podnik se postupně rozrostl v úspěšnou společnost, která nabízela své výrobky po celé zemi prostřednictvím zásilkového online prodeje a ve své základně v Ashampsteadu v hrabství Berkshire zaměstnávala čtyřicet lidí.¹⁰ Díky tomuto obchodnímu úspěchu si mohla Catherine později užívat privilegia studovat na dvou nejlepších soukromých školách v Anglii.

V roce 1990 se Catherine se svou sestrou Pippou připojily k místnímu klubu Brownies, se kterým s oblibou vyrazily na výlety, sportovaly a vyhrávaly nejrůznější ceny. „Byla to pohodová holka,“ popsala ji vedoucí jedné ze skupin v klubu Brownies June Scutterová. „Obě byly takové obyčejné fajn holky, na nic si nehrály a od ostatních se ničím nelišily.“¹¹ Catherine si během studia v St. Andrew zamilovala dramatické umění a byla tak dobrá, že v jedenácti letech dostala hlavní roli Lízy Doolittlové ve školním představení muzikálu *My Fair Lady*. Ve třinácti letech hrála hlavní roli ve školním představení viktoriánské hry *Vražda v červené stodole*.

„Měla jsem velmi krásné dětství,“ vzpomíná Catherine. „Užívali jsme si spoustu zábavy a mám velké štěstí, že pocházím z tak soudržné rodiny. Rodiče se nám maximálně věnovali. Když jsem nyní sama rodičem, uvědomuji si, jak moc se pro nás obětovali, a vážím si toho. Chodili na všechny naše sportovní zápasy, stáli u postranní čáry a fandili nám a také jsme vždy společně vyrazili na rodinnou dovolenou.“¹²

Carole Middletonová je nezávislá a cílevědomá žena, a je nejen skvělou podnikatelkou, ale byla vždy především matkou odhodlanou umožnit svým dětem, aby v životě měly ty nejlepší příležitosti. Dbala na to, aby si Catherine již od útlého věku kladla vysoké cíle. „Měla jsem štěstí,“ přiznává Catherine později. „Rodiče a učitelé mi umožnili prožít nádherné a bezpečné dětství. Vždy jsem cítila, že mě milují, že si mě cení a že mi naslouchají.“

Jedinou stinnou stránkou jejího dospívání byla soukromá škola Downe House, kterou jako mladá dívka navštěvovala a ve které si nedokázala najít své místo. Jedná se o výběrovou internátní školu, kterou navštěvují pouze dívky a která se s ohledem na studijní výsledky trvale umisťuje mezi pěti nejlepšími soukromými školami ve Velké Británii. Původně sídlila v bývalém domě Charlese Darwina, v roce 1921 se přestěhovala do Cold Ash poblíž Newbury. Budova s bílou fasádou inspirovaná maurským stylem byla postavena během první světové války architektem Maclaremem Rossem, později přibýly další budovy na více než 110 akrech pozemků. Na stránkách školy se píše, že se jedná o tradiční vzdělávací instituci se silným zaměřením na budoucnost.

Často se spekuluje o tom, že se Catherine v době, kdy zde studovala, stala obětí šikany, ale ona sama to nikdy veřejně nezmínila a nepotvrdila. Ať to bylo z jakéhokoli důvodu, nikdy se jí nepodařilo zapadnout mezi ostatní studentky. Připadala si jako outsider a není divu. Její spolužačky školu navštěvovaly již od jedenácti let a za tu dobu si mezi sebou vytvořily pouto.

Catherine vždy milovala kolektivní sporty a snadno skrze ně nacházela nové přátele. V hokejovém týmu, jehož členkou byla dříve,

dosahovala vynikajících výsledků. V Downe House bohužel hokejový tým nebyl a škola nabízela jako jedinou alternativu lakros. S tímto sportem neměla Catherine žádné zkušenosti, a tak si opět připadala vyloučená z kolektivu. Neprošla výběrem do týmu a to pro ni bylo další velké zklamání.¹³

Přesto ji soutěživost neopustila a zůstala i nadále důležitou součástí jejího života. Charakterizuje její osobnost a dynamičnost rodiny, ze které pochází. „Byli jsme prostě velmi aktivní rodina. Co pamatuji, byli jsme pořád v pohybu. Již od útlého věku jsme s rodiči vyráželi na pěší túry, lezli jsme po skalách v národním parku Lake District ve Skotsku nebo jsme chodili plavat,“ prozradila v září roku 2023 v podcastu Mikea Tindalla *The Good, The Bad & The Rugby*.¹⁴ „Rodiče v nás odmala podporovali chuť být fyzicky aktivní a sportovat a vždycky nás vedli k tomu, abychom se věnovali týmovým sportům a vyzkoušeli různé disciplíny,“ pokračuje.

Když Catherine hovoří o své lásce ke sportu obecně a o tom, jaký má pro ni význam, zmiňuje svou nejoblíbenější vzpomínku z dětství: „Pamatuji si, v jakém stavu jsem se vracela domů poté, co jsme hráli hokej nebo nohejbal v mrazivém dešti. Někdo by si mohl myslet, že jsme se všichni úplně zbláznili, ale byla to skvělá zábava, a hlavně to stálo za ten báječný pocit, že jsme to zvládli. Nebylo to zas až tak strašné, ale náročné to bylo.“

Catherine si postupně zvykala v Downe House, Michael a Carole si ale pro jistotu začali zjišťovat, jakou alternativu by jim mohla nabídnout Marlborough College. Naslouchali své dceři a domnívali se, že by jí prostředí a charakter této školy vyhovovaly lépe.

Catherine tak přešla z Downe House do Marlborough College již po dvou semestrech v roce 1996.

Marlborough College je soukromá škola založená v roce 1843 a navštěvují ji chlapci i děvčata, za roční školné ve výši 39 930 liber. Catherine se tam rozhodně líbilo mnohem víc. Instituce, jejímž motto je *Deus Dat Incrementum*, což v překladu znamená „Bůh dává vzrůst“, měla shodou okolností jisté královské vazby. Mezi bývalé žáky školy se řadí princezna Eugenie, sestřenice Catherinina budoucího manžela, a také lord Janvrin, jenž byl v letech 1998–2007 soukromým tajemníkem královny. K dalším slavným absolventům patří nechvalně proslulý špion KGB a historik umění sir Anthony Blunt, který byl mimochodem také správcem uměleckých sbírek královské rodiny, a bývalý laureát ceny za poezii sir John Betjeman.

Po několika týdnech, co Marlborough navštěvovala, už Catherine nebyla takbledá a úplně rozkvetla. Cítila se tam jako doma a pomalu, ale jistě se jí vracela její přirozená veselost. Dívky v Elmhurst House se k ní chovaly mnohem přívětivěji než spolužačky v Downe House a ona si mezi nimi brzy připadala jako mezi svými. Stačilo pár týdnů a už se zase radovala ze života. Její vrstevníci na ni vzpomínají jako na vynikající studentku a na dívku, jež ráda poslouchala muziku na walkmanu, sledovala americký seriál Přátelé a milovala sendviče s pomazánkou marmite.

Když jí bylo šestnáct, jako by se během letních prázdnin něco změnilo. Catherine se konečně zbavila nenáviděných rovnátek a dospěla do krásy. Dostala se tak na první místo takzvaného „klasifikačního žebříčku“, který si v té době mezi sebou posílali její spolužáci a vystavovali si ho na zdi.

Stejně jako ostatní dívky jejího věku, i Catherine si zde prožila několik nevinných teenagerovských románků. Její první „láskou“ byl Harry Blakelock, spolužák z Marlborough College, jenž se později po studiích na Exeter University věnoval kariéře pojišťovacího makléře. Jejich mladický vztah měl své nahoře a dole a skončil ještě předtím, než si Catherine vzala studijní pauzu. Podle jejích přátel ho skutečně velmi milovala, a když se rozešli, zlomilo jí to srdce. Její další školní láskou byl temperamentní Willem Marx, který vystudoval klasickou filologii na Oxfordské univerzitě a později se stal ekonomickým zpravodajem. Přestože jejich vztah nakonec nepřerostl v nic vážnějšího, zůstali přáteli.¹⁵

Říkalo se, že Catherine byla do Williama zamilovaná, už když navštěvoval Eton College, a její bývalá spolubydlící Jessica Hayová dokonce tvrdila, že měla na zdi jeho obrázek.¹⁶ Během rozhovoru s Tomem Bradbym pro ITV u příležitosti svého zasnoubení však Catherine tyto fámy rázně vyvrátila slovy: „Kdepak, to se mýlíte, na zdi jsem tenkrát měla plakát kluka z reklamy na džíny Levi's, ne obrázek Williama.“¹⁷

Catherine si začala svůj školní život zase užívat a excelovala ve studiu i ve sportu. Brzy si našla nové přátele a projevila svoji zdatnost v hokeji, tenisu a atletice, kde dosahovala vynikajících výsledků především ve skoku do výšky. Srovnatelně dobré byly i její studijní výsledky. Úspěšně složila středoškolské zkoušky z jedenácti předmětů a na maturitním vysvědčení se pochlubila jedničkou z matematiky a výtvarné výchovy a dvojkou z angličtiny.

Při vzpomínce na své dětství se zamýšlí nad tím, co ji samotnou nejvíc ovlivnilo:

Nejvíc mi utkvěly v paměti ty nejobyčejnější věci. Nyní to prožívám se svými vlastními dětmi. Život je v dnešní době tak hektický, že není snadné se na něco soustředit. Proto nám mohou dělat radost i naprosto jednoduché věci, jako třeba dívat se do ohně během deštivého dne. Přesně tak si to pamatuji z doby, kdy jsem byla malá a kdy mě dokázala potěšit třeba jen společná procházka. Proto se snažím dělat to samé i se svými dětmi.

Zbaví vás to všech komplikací a tlaků. Domnívám se, že pro děti jsou takové zážitky moc důležité. Svět, který je obklopuje, je pro ně tím největším dobrodružstvím. Jako děti jsme trávily hodně času venku, a to je něco, co opravdu miluji. Myslím, že je to skvělé pro fyzickou i duševní pohodu, pro zdravý základ. Je to to nejlepší prostředí, kde můžeme trávit svůj čas a budovat si mezi sebou dobré vztahy, bez zbytečného rozptylování typu „musím uvařit“ a „musím udělat tohle“. Je to přitom tak jednoduché.¹⁸

Díky otevřenější komunitě v Marlborough College se Catherine mohla rozvíjet jak po emocionální, tak po akademické stránce. V osmnácti letech, kdy se jí možná ještě trochu stýskalo po její první lásce, Harrym Blakelockovi, se Catherine v červenci 2000 vydala na roční dobrodružství. Vše měla dobře naplánované. Nejprve studovala italštinu a dějiny umění na Britském institutu ve Florencii v Palazzo dello Strozzi, kde s ní bylo ve třídě ještě jedenáct dalších dívek.

Během studií ve Florencii sdílela s několika dívkami byt nad lahůdkářstvím nedaleko náměstí Piazza degli Strozzi, jen kousek od místa, kam chodila do školy. Ve volném čase se scházela s přáteli

v místních kavárnách a barech a později uvedla, že jí tato zkušenost velmi prospěla. Samozřejmě se jí stýskalo po matce a otci, ale ti za ní jezdili a užívali si společné chvíle při prohlídkách města a jeho úchvatných památek, jako je Florentský dóm, Giottova zvonice, Michelangelův David nebo Ponte Vecchio.

Po třech měsících v Itálii se zapojila do dobrovolnického programu Raleigh International v Chile. Bavila ji spolupráce s dalšími mladými lidmi a i zde vynikala zralostí své osobnosti a svým vystupováním. Vedoucí skupiny Rachel Humphreysová vzpomíná, že Catherine byla oblíbená a přátelská, ale přesto si zachovávala jistou auru. „Vždy se velmi dobře ovládala a měla dokonalé vystupování,“ dodává Humphreysová.

Po návratu do Británie na ni čekala nová pracovní zkušenost v rámci závodu Round the World Challenge v Solentské úžině. Catherine si vydělávala čtyřicet liber denně nejrůznějšími pomocnými pracemi na lodích, třeba jako obsluha u stolů nebo při úklidu. Při té příležitosti se seznámila s dalším členem lodní posádky jménem Ian Henry, jenž měl následující rok nastoupit na Oxfordskou univerzitu. Sblížili se natolik, že ho později v roce 2001 pozvala na rodinnou dovolenou Middletonových na Barbados. Ian sice následně uvedl, že nebyli ničím víc než jen „velmi dobrými přáteli“, přesto ale jeden z kolegů z posádky potvrdil, že s ním Catherine, které kluci přezdívali „báječná Kate“, prožila cosi jako „letní románek“. ¹⁹

V té době vůbec netušila, že na ni ten skutečný „románek“ teprve čeká.

KAPITOLA 2

Od přátelství k lásce

*Když jsme se potkali, celá jsem zčervenala
a raději jsem se rychle vytratila.*

CATHERINE O SETKÁNÍ S WILLIAMEM NA UNIVERZITĚ

Po maturitě na Marlborough College se Catherine původně rozhodla pro studium dějin umění na Edinburské univerzitě. Splnila požadavky přijímacího řízení a byla připravena podniknout další krok na cestě k akademickým úspěchům. Na poslední chvíli ale o své volbě začala pochybovat a rozhodla se udělat krok zpět a přehodnotit své plány. Poté, co vše probrala s rodiči, se rozhodla vzít si roční studijní pauzu, aby si mohla promyslet své možnosti.

Po návratu se nakonec znovu přihlásila ke studiu dějin umění na univerzitě St Andrews. Catherine byla pevně přesvědčená, že během roku v zahraničí získá nové zkušenosti a rozšíří si obzory pro další vzdělávání. Po letech se objevily nejrůznější fámy, které naznačovaly, že její plány byly ovlivněny Williamovým rozhodnutím studovat na St Andrews a že se do celé záležitosti zapojila i její

matka. Jeden ze zdrojů blízkých rodině tuto smyšlenou teorii označil za „naprostý nesmysl“.

Ve skutečnosti se očekávalo, že princ bude stejně jako jeho otec navštěvovat Trinity College v Cambridge, on se ale záměrně rozhodl vydat se jiným směrem, než byl tradiční „Oxbridge“. Stejně jako Catherine, i on se rozhodl pro St Andrews, protože se domníval, že studium na této škole bude lépe odpovídat jeho aspiracím. Nezúčastnil se společně s dalšími nováčky prvního týdne školy a raději se vmísil mezi ostatní v tichosti až později, aby se vyhnul mediálnímu cirkusu. Když o tomto svém kroku hovořil v roce 2019 v jednom z rozhovorů, řekl: „Způsobilo by to mediální šílenství, a to by nebylo fér vůči ostatním studentům.“ Avšak Williamův opožděný nástup na univerzitu byl ovlivněn především doporučením velitele jeho bezpečnostního týmu ve Scotland Yardu, který jako hlavní důvod princovy nepřítomnosti uvedl obavy o jeho bezpečnost.

William se netajil tím, že se rozhodl pro studium na univerzitě, aby si rozšířil nejen obzory, ale také okruh známých a přátel. „Pevně doufám, že se tam setkám s lidmi, s nimiž si budu rozumět. Je mi jedno, odkud pocházejí,“ nechal se slyšet. Znělo to upřímně, ale pokud to byl jeho skutečný záměr, nevybral si s největší pravděpodobností tu správnou vzdělávací instituci. St Andrews se totiž společně s Durhamskou univerzitou chlubí nejvyšší koncentrací studentů přicházejících ze soukromých středních škol ve Velké Británii.

Pokud byl pro Williama začátek školy důvodem k nervozitě, nedal to na sobě znát a pokusil se vykročit tou správnou nohou. 24. září 2001 přijel oblečený neformálně v džínách, teniskách

a svetrů v pastelové barvě. Zdálo se, že ho bouřlivé uvítání poněkud zaskočilo. V ulicích malého studentského městečka známého svou golfovou tradicí už na něj čekaly tisíce lidí. Uvědomil si, že si bude muset přátele pečlivě vybírat a spoléhat na jejich diskrétnost. „Mám nos na lidi, kteří se ke mně snaží dostat jen proto, aby mě využili, a raději se jim hned vyhýbám. Zás tak hloupý nejsem,“ vyjádřil se.

Princ se v prvním ročníku přihlásil na přednášky dějin umění, zeměpisu a antropologie a zapsal se pouze pod jménem „William Wales“. Mezi přáteli se rozhodl používat pseudonym „Steve“, což byl jakýsi podivný pokus o to, aby jeho přítomnost unikla pozornosti ostatních. Netrvalo dlouho a také on zde prožil svůj první milostný román. Při konkurzu na roli Zooeyho ve hře podle románu J. D. Salinger *Franny a Zooey* se seznámil s oslňující studentkou Carly Massy-Birchovou a intimně se sblížili. Carly studovala ve druhém ročníku a chodili spolu celý první semestr, od září do prosince.

Carly pocházela z venkovského prostředí, z hrabství Devon, a s princem si okamžitě padli do oka. Snažili se, aby jejich vztah nevyvolával zbytečnou pozornost, a ona mu často u sebe doma něco uvařila. „Já jsem vlastně jen obyčejná vesnická holka,“ svěřila se Carly novinářce a spisovatelce Katie Nichollové v rozhovoru pro *Vanity Fair*. „Možná právě proto jsme si k sobě našli cestu. William chodil o ročník níž a potkali jsme se úplně náhodou na jednom z večírků v St Andrews,“ pokračovala.

Mileneckou dvojici spojovaly společné zájmy. Povídali si o literatuře, hráli spolu stolní hry a chodili s přáteli na večírky nebo

s nimi popíjeli cider v hospodě Castle pub. „Rádi jsme vyráželi do hospůdek a barů, protože tam vždycky byla nějaká příjemná sešlost,“ vyprávěla Carly *Vanity Fair*. „Bylo nám spolu dobře, ale domnívám se, že by to bylo stejné, i kdyby v tom nebylo nic romantického. Takhle to na univerzitě chodilo a náš vztah nebyl ničím jiným než jen běžným školním románekem,“ dodala.²⁰

Trhlinu v milostném poměru způsobilo až Williamovo doznání, že se cítí rozpolcený mezi Carly a jinou dívkou, Arabellou Musgraveovou, dcerou majora Nicholase Musgravea, který řídil Cirences-ter Park Polo Club. William se do Arabelly zamiloval na jednom večírku v roce 2001 a těsně před jeho odjezdem do St Andrews spolu prožili vášnivý letní románec. Přestože do ní byl William bláznivě zamilovaný, dohodli se, že vztah raději ukončí, než William odjede na tak dlouhou dobu do Skotska.

Williamovi se na začátku studií stýskalo nejen po domově, ale i po Arabelle. Když se vracel na víkendy do Highgrove, stále se scházeli. Možná to byla právě silná náklonnost k Arabelle v kombinaci s tím, že se ve Skotsku nudil, co způsobilo, že měl už po prvním semestru pochybnosti, zda byla univerzita St Andrews tou správnou volbou a zda by neměl školy raději nechat.

William před vztahem s Carly a Arabellou chodil samozřejmě ještě s několika dívkami, například s Davinou Duckworth-Chadovou, dcerou norfolkského statkáře, která se k Williamovi připojila v roce 1999 na plavbě po Egejském moři. V roce 2000, kdy trávil část svých prázdnin v Keni, měl blízký vztah s Jeccou Craigovou a krátce chodil také s Olivíí Huntovou, studentkou Edinburské univerzity. Jeho úzkosti způsobovaly pochybnosti, zda se vydal na

správnou cestu a zvolil dobrou školu. Často uvažoval o tom, že studium ukončí. „Začaly se o mně šířit zprávy, jak moc jsem nešťastný, a bylo těžké tomu zabránit. Nemyslím si, že by to bylo steskem po domově, spíš jsem se všeho jen tak trochu zalekl,“ vysvětloval později.

Ať už byly důvody Williamovy nejistoty jakékoli, vedly k vážnému rozhovoru s otcem na Highgrove o jeho budoucnosti. „Pořádně jsme si o tom popovídali a nakonec jsme oba došli k závěru, že se tam musím vrátit. Tedy alespoň já jsem se tak rozhodl,“ vyprávěl William. Bylo to správné rozhodnutí. O odchodu ze školy se přestalo mluvit a Charles syna naopak nabádal, aby tomu dal čas a vytrval ve studiu. Princ se po návratu na kampus sešel se svým studijním koordinátorem a zvolil si jako hlavní zaměření obor geografie. Už jen díky tomuto rozhodnutí se cítil mnohem šťastnější.

V té době se mu začalo dařit i v osobním životě. William a Catherine (kterou v té době ještě oslovoval Kate) již byli přáteli. Od jedné jim blízké osoby jsem se dozvěděl, že se poznali ještě mnohem dříve, než nastoupili na univerzitu: „Chlapci z Etonu a dívky z Marlborough se navzájem znali. Ona mezi ně patřila, a pokud vím, William ji občas pozval na nějakou akci.“

Catherine na toto období svého života vzpomíná následovně: „William tam zpočátku vlastně skoro vůbec nebyl. Nepřijel na první týden, kdy bylo zahájení prvních ročníků, takže nějakou dobu trvalo, než jsme se trochu více poznali, ale poměrně brzy už z nás byli velmi dobří přátelé.“²¹ Následně se opět setkali na kolejích St. Salvator's Hall a Gannochy House, kterým studenti přezdívali

„Sallies“. „Když jsme se potkali, celá jsem zčervenala a raději jsem se rychle vytratila. Byla jsem z našeho setkání hodně nervózní,“ vypráví Catherine.²²

Nakonec oprášili staré přátelství a začali se stýkat častěji, občas si zahráli tenis nebo zašli na skleničku a oba si to užívali. William se v duchu stále potýkal s rozhodnutím, co bude dělat dál, a Catherine jeho úzkost vycítila, což je ještě více sblížilo. „Zpočátku jsme se rok jen kamarádili, ale pak se z našeho přátelství zrodilo něco jiného. Trávili jsme spolu stále víc času, měli jsme podobné zájmy a smáli jsme se stejným věcem. Prostě nám spolu bylo dobře,“ vyprávěla v rozhovoru o jejich zasnubách.²³

Williama Catherine okouzila nejen svou krásou, ale i nakažlivou energií, která ji odlišovala od ostatních. Přistihl se, že se usmívá pokaždé, když se Kate rozesměje. Ostatní studenti prvního ročníku se s novým univerzitním životem trochu potýkali, Catherine se tu ale hned cítila jako ryba ve vodě a jen vzkvétala. Na rozdíl od Williama, který měl zpočátku pocit, že tam nepatří, a jen stěží se novému prostředí přizpůsoboval, ona si studentský život s nadšením užívala a rychle si našla svůj okruh přátel a novou rutinu.

Pokud odpoledne zrovna neměla přednášku nebo seminář, uvelebila se pohodlně v křesle ve společenské místnosti s šálkem čaje a pročítala si novinové výstřižky, které jí s láskou vystřihoval a posílal její otec, nebo si prostě jen povídala a vtipkovala se svými novými přáteli. Stala se aktivní členkou organizace Lumsden Club, založené v roce 2001. Členství v klubu je určeno pouze pro ženy a jedná se o soukromý dobročinný spolek, který podporuje ženy

a děti a věnuje se propagaci umění na národní i mezinárodní úrovni. Během studia na univerzitě také dosáhla zlaté úrovně Mezinárodní ceny vévodů z Edinburghu.

I když už byli dobrými přáteli, Catherine vzbudila ve Williamovi mnohem silnější city poté, co se 27. března 2002 zúčastnila jako modelka dnes již proslulé charitativní módní přehlídky, která se konala v hotelu Fairmont. Když se před jeho zraky prošla po molu v odvážném černém krajkovém kompletu od návrhářky Catherine Toddové, úplně ho svým zjevem okouzila. „Měla na sobě vyzývavě průsvitné černé krajkové šaty a pod nimi podprsenku bez ramínek a černé kalhotky,“ vzpomíná princ. Cathrine se ladně vznášela po molu a William se přistihl, že z ní nedokáže spustit oči. Na akci s názvem „Don't Walk“ si zajistil místo v první řadě vstupenkou v ceně 200 liber. Pokud měla v úmyslu upoutat jeho pozornost, podařilo se jí to na výbornou.

V době, kdy se konala módní přehlídka, měla Catherine vztah s Rupertem Finchem, distingovaným studentem čtvrtého ročníku práv. Vysoký a pohledný Rupert však později jejich románek tajil. „Odmítám o tom mluvit. Je to jen mezi mnou a Kate a už je to dávno,“ vyjádřil se k celé záležitosti poněkud neochotně v roce 2006. Krátce poté, co se Catherine s Rupertem rozešli, byla cesta volná pro Williama.

Od tohoto klíčového okamžiku začal William toužit po tom, aby byli s Catherine víc než jen přátelé, a hledal v jejich vztahu něco smysluplnějšího. Jeho počáteční pokusy o milostný románek, jako třeba snaha připravit pro ni romantickou večeři, však často končily neúspěchem. „Když jsem chtěl udělat na Kate dojem a snažil se ji